

Protesta, però amb alegria!

Protesta, però amb alegria!

La Joventut Obrera Cristiana celebra el final de curs amb la Festa de l'Acció mostrant les accions realitzades durant el curs

30 Maig, 2017 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

persones al món que busquen refugi o asil.

Comencen la festa amb la mostra d accions que cada federació ha realitzat. Gent jove parlant i creen grups per fer activitats per les diferents paradetes. Els grups van passant per les diferents carpes que mostren les accions que han fet les federacions: polseres solidàries per ajudar els refugiats, lectura d un manifest a l ajuntament d Olesa per a la desmilitarització de l educació , col·laboracions amb Stop Mare Mortum , participació en la manifestació de Volem Acollir, un conjunt d accions que han fet d aquest curs, un curs a favor de l equitat, el respecte, la comprensió i la integració.

A tots se ns va trencar el cor fa gairebé dos anys en veure a Aylan, un nen sirianès, mort a la vora del mar. Aquest va ser un punt d inflexió que va fer que Europa comencés a ser conscient que tenia un problema de consciència i comencés a qüestionar com s estaven fent les coses. La JOC (Joventut Obrera Cristiana) Nacional de Catalunya i les Illes també ha decidit lluitar per aquells que no tenen veu, les persones refugiades o que busquen refugi i asil. Doncs el passat 27 de maig, la Festa de l acció, va continuar amb una Oració d Acció de Gràcies que ens va ajudar a tenir present Jesús i els valors de l Evangeli al voltant de la paraula: Perquè tenia fam, i em donàreu menjar ; vaig tenir set, i em donàreu beure; era foraster, i em vaucollir (Mateu 25,35) ; que va donar pas a l acte central de la Festa de l Acció 2017: es va donar veu, tant als voluntaris com als mateixos refugiats. Una taula rodona plena de testimonis intensos i soferts, plena de perspectives diferents i plena de comprensió: Jaliha Mohamed (refugiada sahrauí); Zaki Al Rifai (president de l Associació sirianès-catalana); Cira Martínez (Project Elea); Rosa Pérez Moya (Voluntària independent a Grècia); i Sira Ruiz (Mboladé Col·lectiva Feminista / Caravana a Melilla).

Dins el drama dels refugiats, hi ha un altre més profund que la gent es nega a veure: el de les fronteres. Línies imaginàries que es converteixen en realitat amb murs. Parets plenes de desigualtat, suor, mal i insomni i tot mort. Doncs l acte va continuar amb aquests joves entusiastes de la JOC, a manera d acte simbòlic: van trencar un mur simbòlic, un ple de negativitat i de cada tros trencat van recollir unes peces que formava un ésser humà amb el lema: Construir Comunitat. Sense tants murs, seriem més humans.

Protesta, però amb alegria!

Però com he dit abans, es pot protestar i canviar el món mentre se celebra. Un sopar en comunitat i un concert van concloure aquesta jornada reeixiva i revolucionària. Tots van acabar ballant i festejant la vida. Perquè per molts prejudicis i por que portem cadascú en el nostre equipatge, la fraternitat i l'alegria és el que ha de romandre al final del dia.